

Sygn. akt: II Cz 606/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny – Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kasnowski (spr.)

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2014 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku

Skarbu Państwa – Naczelnika (...) w I. (wierzyciela)

z udziałem

M. O. (dłużnika)

o wyjawienie majątku

na skutek zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie o sygn. akt: I Co 3436/13

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

sygn. akt: II Cz 606/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu, w sprawie z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – Naczelnika (...) w I. z udziałem dłużnika M. O. o wyjawienie majątku, odrzucił wniosek.

W uzasadnieniu Sąd podał, że w dniu 29 października 2013 r. wierzyciel wystąpił z wnioskiem o nakazanie dłużnikowi wyjawienia majątku. Jak wynika z akt sprawy I Co 2089/13 toczyła się już sprawa o wyjawienie majątku pomiędzy tymi samymi podmiotami, która zakończyła się wydaniem postanowienia z dnia 19 sierpnia 2013 r.

Następnie Sąd Rejonowy wskazał na treść art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. zaznaczając, że przepis ten ma odpowiednie zastosowanie w niniejszej sprawie (art. 13 § 2 k.p.c.), po czym stwierdził, że sprawa została już prawomocnie osądzona, a od wydania powyższego postanowienia nie upłynął jeszcze okres jednego roku. Wobec tego, powołując się na wyżej podane przepisy, Sąd odrzucił wniosek.

Zażalenie na powyższe rozstrzygnięcie złożył wierzyciel podnosząc, że sprawa I Co 2089/13 zakończyła się oddaleniem wniosku, albowiem nie przedłożył on administracyjnego tytułu wykonawczego opatrzonego sądową klauzulą wykonalności w wyznaczonym terminie. Po uzyskaniu takiego tytułu wierzyciel ponowił swój wniosek. Zatem w sprawie I Co 2089/13 nie doszło do złożenia przez dłużnika przyrzeczenia lub wyczerpania środków przymusu. Tym samym przepis art. 918¹ k.p.c., wskazujący na niemożność wystąpienia z nowym wnioskiem o wyjawienie majątku, jeżeli nie upłynął rok od złożenia przyrzeczenia przez dłużnika lub wyczerpania środków przymusu, nie może mieć w sprawie zastosowania. Wskazując na powyższe wierzyciel wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest uzasadnione. Nie można podzielić stanowiska Sądu Rejonowego o zaistnieniu w niniejszym postępowaniu negatywnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, albowiem charakter sprawy o nakazanie wyjawienia majątku wyklucza możliwość zastosowania do niej art. 199 § 1 pkt 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Odmienne zapatrywanie musiałoby prowadzić do wniosku, że w przypadku późniejszej zmiany stosunków majątkowych, w tym własnościowych, mogących powodować wzrost majątku dłużnika, wierzyciel nie mógłby w ogóle wystąpić z ponownym wnioskiem o wyjawienie majątku tego samego dłużnika ze względu na wcześniejsze prawomocne rozstrzygnięcie w tym zakresie, co wypaczałoby sens instytucji wyjawienia majątku, która służy umożliwieniu wierzycielowi przeprowadzenia skutecznej egzekucji z istniejących składników majątku dłużnika, dotychczas nieznanych i niedostępnych wierzycielowi, z których mógłby on uzyskać zaspokojenie swej należności. Pogląd zaprezentowany przez Sąd Rejonowy stoi w sprzeczności z intencjami ustawodawcy, który treścią art. 918¹ k.p.c. zezwolił na wystąpienie z kolejnym wnioskiem w tym zakresie przeciwko temu samemu dłużnikowi, jednakże wprowadził ograniczenie czasowe, zgodnie z którym powinność złożenia przez dłużnika nowego wykazu i przyrzeczenia powstaje wówczas, gdy od poprzedniego przyrzeczenia lub wyczerpania środków przymusu upłynął okres jednego roku. Nowy wniosek wierzyciela złożony przed upływem powyższego terminu jest niedopuszczalny i powinien skutkować jego odrzuceniem, jednakże w tym kontekście nie można mówić o powadze rzeczy osądzonej, a jedynie o czasowej niedopuszczalności kolejnego wniosku o wyjawienie majątku.

Sytuacja opisana treścią art. 918¹ k.p.c. nie występuje jednak w niniejszej sprawie, albowiem z analizy akt o sygn. I Co 2089/13 wynika, że do oddalenia wniosku wierzyciela o nakazanie dłużnikowi wyjawienia majątku doszło z powodu nieprzedłożenia przez niego w wyznaczonym terminie administracyjnego tytułu wykonawczego opatrzonego sądową klauzulą wykonalności. Zatem słusznie podnosi skarżący, że wówczas dłużnik nie złożył wykazu i przyrzeczenia, co sprawia, że nie był on ograniczony czasowo w zakresie możliwości wystąpienia z kolejnym wnioskiem w tym przedmiocie.

Skoro wierzyciel uzupełnił brak skutkujący wcześniejszym oddaleniem jego wniosku i wystąpił z kolejnym żądaniem nakazania dłużnikowi wyjawienia majątku, nie było podstaw do odrzucenia jego wniosku z jakiegokolwiek przyczyny. W konsekwencji Sąd Okręgowy uchylił zaskarżonego postanowienie uznając wniesione zażalenie za uzasadnione (na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).